

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบประเมินตนเองตามหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 369 ชุด จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป

เพศ

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 369 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 249 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และเป็นเพศหญิงจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี มากที่สุดโดยมีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคืออายุ 21 ปี มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 ถัดมาเป็นอายุ 22 ปี มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 อายุ 19 ปี มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 อายุ 18 ปี มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และอายุ 23 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 2.50-2.99 มากที่สุด โดยมีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 และรองลงมาเป็นช่วง 2.00-2.49 มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ถัดมาเป็นช่วง 3.00-3.49 มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไปจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.63 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนโตมากที่สุด โดยมีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาเป็นลูกคนเล็กซึ่งมีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 ลำดับถัดมาเป็นลูกคนเดียวจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และลูกคนกลางมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณากลุ่มอุปนิสัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งซึ่งมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยเท่ากัน

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด ส่วนอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญมีระดับต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่เพศแตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราแตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์เพศหญิงมีระดับอุปนิสัยดังกล่าวมากกว่านักศึกษาเพศชาย

เมื่อพิจารณาด้านอายุพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปีขึ้นไปมีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และทุกกลุ่มมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่อายุแตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอุปนิสัยอื่นๆ ที่เหลือพบว่ามีระดับอุปนิสัยไม่แตกต่างกันในกลุ่มนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาตามชั้นปีพบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และทุกกลุ่มมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอุปนิสัยอื่นๆ ที่เหลือพบว่าไม่มีระดับอุปนิสัยไม่แตกต่างกันในกลุ่มนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาด้านเกรดเฉลี่ยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 2.00 – 2.49 ช่วง 2.50 – 2.99 และตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 3.00 – 3.49 มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และทุกกลุ่มมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้นทั้ง 7 ประการไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาด้านลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง ลูกคนเล็ก และลูกคนเดียวมีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโต ลูกคนเล็กและลูกคนเดียวมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลางมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรที่ต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญแตกต่างกัน ส่วนอุปนิสัยอื่นๆ ที่เหลือพบว่าไม่มีระดับอุปนิสัยไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาด้านบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่ และอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่

เสมอสูงที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่เฉพาะกับบิดาเป็นส่วนใหญ่และอาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่ อาศัยอยู่เฉพาะกับมารดาเป็นส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่และอาศัยอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่เฉพาะกับบิดาเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิชากรรมศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนแตกต่างกัน ส่วนอุปนิสัยอื่นๆ ที่เหลือพบว่าไม่มีระดับอุปนิสัยไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณากลุ่มอุปนิสัยจำแนกตามเพศพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิชากรรมศาสตร์เพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณากลุ่มอุปนิสัยจำแนกตามอายุพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี อายุ 20 ปี และอายุ 22 ปีขึ้นไป มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวมีระดับต่ำที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีระดับต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิชากรรมศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน ส่วนอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว และ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณากลุ่มอุปนิสัยจำแนกตามชั้นปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด ส่วนกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวมีระดับต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด ส่วน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีระดับต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณากลุ่มอุปนิสัยจำแนกตามเกรดเฉลี่ยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดน้อยกว่า 2.00 เกรดเฉลี่ยช่วง 2.00 – 2.49 และเกรดเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมากที่สุด ส่วนกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคลมีระดับน้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.50 – 2.99 มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมากที่สุด ส่วน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพมีระดับน้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.00 – 3.49 มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมากที่สุด ส่วนกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคลและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพมีระดับน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณากลุ่มอุปนิสัยจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโต ลูกคนเล็กและลูกคนเดี๋ยวมียกระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลางมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลางมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณากลุ่มอุปนิสัยจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง อาศัยอยู่กับเพื่อน และอาศัยอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมสูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่เฉพาะกับบิดาและอาศัยอยู่เฉพาะกับมารดาเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่มีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งต่ำที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง อาศัยอยู่กับเพื่อนและอาศัยอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มวัยชณะส่วนตนต่ำที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งต่ำที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่เฉพาะกับบิดาและอาศัยอยู่เฉพาะกับมารดามีระดับอุปนิสัยในกลุ่มวัยชณะในสังคมต่ำที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยวัยชณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยวัยชณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย พบว่าอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งมีความสัมพันธ์กันในทางบวก โดยอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจกับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรามีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกลุ่มอุปนิสัยพบว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยวัยชณะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยวัยชณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง มีความสัมพันธ์กันในทางบวก โดยกลุ่มอุปนิสัยวัยชณะส่วนตนกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด และอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์กับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปซึ่งประกอบด้วย อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดพบว่า อายุของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชณะ/ชณะตามลำดับ

ชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัย

แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 การลับเหลี่ยมให้คม อยู่เสมอตามลำดับ

ส่วนเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์พบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กับอุปนิสัยใดๆ เลย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปซึ่ง ประกอบด้วย อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดของนักศึกษา วิศวกรรมศาสตร์พบว่า อายุของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกกลุ่ม อุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวคนตามลำดับ

ชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุก กลุ่มอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัวคนมากที่สุด รองลงมาคือ 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมตามลำดับ

ส่วนเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์พบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กับกลุ่มอุปนิสัยใดๆ เลย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง สามารถอภิปราย ผลการศึกษาได้ดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ใน ระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยพบว่า มีระดับอุปนิสัยย่อยจันเป็นคนรักหา ลัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันมากที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยย่อยจันแสดงความเมตตา และความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยจันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษา หลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาคคุณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกันมี ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน ส่วนเพศที่แตกต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ

(2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนเพศที่แตกต่างกันพบว่า มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ที่แตกต่างกัน

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

จากการวัดระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับอุปนิสัยย่อยนั้นทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของคุณจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่พบว่า มีระดับอุปนิสัยย่อยเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานมากที่สุด

เมื่อพิจารณาคุณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ส่วนตัวแปรเพศของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน และนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้มากที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของโควี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของไมเคิล เจ เคอร์ตัน ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามธิบดี ซึ่งพบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวรรณค์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่าง

กัน ซึ่งพบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไป พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่เพศและอายุแตกต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจมากที่สุด

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไป พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญน้อยที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งพบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญน้อยที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่าอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาศิบัติ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาคุณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของฉันทรวงศ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติมีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมากที่สุด ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาคุณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะแตกต่างกัน ส่วนเพศของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่อายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะไม่แตกต่างกัน แต่เพศที่แตกต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะแตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราแตกต่างกัน ส่วนตัวแปรอายุ ของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่เพศต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เพศแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราแตกต่างกัน แต่ตัวแปรอายุของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เพศต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง

พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) การศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) และการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ และอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีเพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งพบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) และการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติ

และอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 3 และ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่เพศและอายุแตกต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอของไม่แตกต่างกัน

ข้อค้นพบจากการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีข้อค้นพบดังนี้

นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยโดยส่วนใหญ่มากกว่าเพศชาย โดยเฉพาะอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราที่เพศหญิงมีมากกว่าเพศชายซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี และอายุ 22 ปีขึ้นไปมีอุปนิสัยคล้ายกัน โดยมีระดับอุปนิสัยที่สูงใน 3 ลำดับแรกเหมือนกันดังนี้ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 20 ปี มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุดเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 ช่วง 2.50 – 2.99 และตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุดเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.00 มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยช่วง 3.00 – 3.49 มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กและลูกคนเดียวมีอุปนิสัยคล้ายกัน โดยมีระดับอุปนิสัยที่สูงใน 4 ลำดับแรกที่เหมือนกันดังนี้ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และ

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และลูกคนกลางมีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่มากับกลุ่มที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง เป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนเหมือนกัน และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดากับกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่มิมีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์เหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียว เป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราสูงที่สุด

ระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งทั้ง 7 ประการของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ยกเว้นระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่ไม่มีความแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล แต่จะแตกต่างกันตามปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว คือ ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวเท่านั้น ส่วนระดับอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่างนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ต่างกัน

ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสำเร็จในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่มากขึ้นตามอายุที่มากขึ้น

ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสำเร็จในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่มากขึ้น ตามชั้นปีที่สูงขึ้น โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยใกล้เคียงกัน และระดับอุปนิสัยเหล่านี้จะสูงขึ้นในกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดเป็นคุณลักษณะทั่วไปในด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยใดๆ เลย และไม่มีความแตกต่างของระดับอุปนิสัยในนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และทำให้ทราบความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งทำให้นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัย ทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะแก่นักศึกษาในการพัฒนาตนเอง

1. จากการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าโดยภาพรวมแล้ว 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยที่ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมากจนถึงระดับมาก ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในระดับที่ดีอยู่แล้ว แต่ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจะส่งให้นักศึกษาไปสู่ความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงาน และด้านอื่นๆ นักศึกษาควรพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มีระดับที่สูงมากขึ้น โดยรักษาอุปนิสัยที่อยู่ในระดับสูงให้คงอยู่ต่อไป และมุ่งเน้นพัฒนาอุปนิสัยที่อยู่ในระดับต่ำให้มีระดับที่สูงมากขึ้น เช่น อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่ในระดับต่ำที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยลงไปอีกจะพบว่านักศึกษามีอุปนิสัยย่อยนั้นมิวินัยในการกำหนดต่างๆ (ไม่ผิดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นนักศึกษควรจะพัฒนาอุปนิสัยย่อยดังกล่าวนี้ให้สูงขึ้น และจากตัวอย่างการประยุกต์ใช้ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสำหรับพัฒนานักศึกษา ณ University of Alabama in Huntsville และ Florida Institute of Technology ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 นั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ซึ่งนักศึกษาสามารถทำได้ โดยฝึกนิสัยการจดบันทึกสิ่งต่างๆ หรือภาระหน้าที่ของตัวเองในแต่ละวัน เช่น การบ้านหรือรายงานที่ต้องทำ จัดตารางเรียน ทำการบ้านหรือรายงานอย่างสม่ำเสมอตลอดทอม อ่านหนังสือ ในเนื้อหาที่จะเรียนล่วงหน้าหนึ่งวันก่อนเข้าเรียน เข้าห้องเรียนก่อนเวลาอย่างน้อย 2 นาทีเสมอ
2. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะทำให้ผู้อื่นเข้าใจเราน้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งนักศึกษาเพศชายสามารถที่จะพัฒนาระดับอุปนิสัยดังกล่าวให้สูงขึ้นได้โดยเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง อาจารย์ เพื่อน ฯลฯ

ไม่มองคำแนะนำของผู้อื่นเป็นคำจำกัดว่า ไม่ต่อต้าน พุดคุยหรือแบ่งปันประสบการณ์ความถนัด สิ่งที่น่าสนใจเหมือนกับผู้อื่น เพื่อที่จะได้ค้นหาจุดรวมแทนที่จะมีแต่จุดต่าง ฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจ พยายามเข้าใจผู้อื่นจากมุมมองของผู้อื่น ไม่ใช่แค่จากมุมมองของตนเองเท่านั้น

3. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะทั่วไป เช่น เพศ อายุ ชั้นปี ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแตกต่างกันไป ดังนั้นนักศึกษาควรเปิดใจศึกษาหรือคบหาเพื่อนให้หลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะเพศเดียวกัน อายุเท่ากันหรือชั้นปีเดียวกันเท่านั้น เพื่อที่นักศึกษาจะได้รับและร่วมแบ่งปันประสบการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยนำพานักศึกษาพัฒนาระดับอุปนิสัยต่างๆ ให้สูงขึ้นไป เช่น นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด เมื่อนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ ได้พุดคุยหรือแบ่งปันประสบการณ์กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 อาจจะทำให้นักศึกษาเข้าใจและพัฒนาระดับอุปนิสัยดังกล่าวของตนเองได้

ข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน

คณะวิศวกรรมศาสตร์และครอบครัว

ทั้งนี้ในส่วนของผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ทางคณะวิศวกรรมศาสตร์หรืออาจารย์ที่ปรึกษาคครอบครัวอาจจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาโดยเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือให้การสนับสนุนได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาในการพัฒนาระดับอุปนิสัยของนักศึกษา เพื่อให้ศึกษาก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิผลยิ่งดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น โดยเฉพาะอุปนิสัยที่มีระดับต่ำที่สุดคือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะช่วยหาคำแนะนำในการวางแผนการเรียนแก่นักศึกษาในการจัดตารางเรียน ทำการบ้านหรือรายงาน และอ่านหนังสือตลอดทั้งเทอมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากการพัฒนาระดับอุปนิสัยที่มีระดับต่ำสุดแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาก็ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับอุปนิสัยอื่นๆ ซึ่งมีระดับอุปนิสัยที่สูงด้วยเช่นกัน เพื่อให้อุปนิสัยดังกล่าวนี้ยังคงมีอยู่ในระดับที่สูงต่อไป โดยอาจจะนำการประยุกต์ใช้ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสำหรับพัฒนานักศึกษา ณ University of Alabama in Huntsville และ Florida Institute of Technology ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 มาให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาระดับอุปนิสัยต่อไป เช่น แนะนำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมในห้องเรียน ขณะเรียนต้องตั้งใจฟัง ตั้งคำถาม คิด จดบันทึก ส่งเสริมให้นักศึกษาตั้งกลุ่มติวร่วมกันเพื่อเตรียมตัวทำรายงานและสอบ เป็นต้น

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งทั้ง 7 ประการไม่แตกต่างกัน และเกรดเฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเกรดเฉลี่ยไม่สามารถชี้วัดได้ว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสูงเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า หรือปัจจัยที่จะทำให้ให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียน และชีวิตการทำงานนั้นไม่ได้มีเพียงเกรดเฉลี่ยเท่านั้น ซึ่งการที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงนั้นอาจจะเป็นผลมาจากศักยภาพด้านการเรียนของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน ความสนใจหรือความชอบที่แตกต่างกัน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาควรที่จะเข้าใจนักศึกษาในแต่ละกลุ่มทั้งนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสูงและนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยต่ำ และสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษาตามศักยภาพและความสนใจของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม โดยนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสูงก็ควรส่งเสริมด้านการเรียนให้อยู่ในระดับที่ดีต่อไปและให้คำแนะนำการพัฒนาระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาตามปัจจัยส่วนบุคคลหรือตามปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ส่วนนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยต่ำก็ช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำด้านการเรียนให้มีระดับที่สูงขึ้นหรือไม่ตกต่ำจากเดิม และให้คำแนะนำการพัฒนาระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาตามปัจจัยส่วนบุคคลหรือตามปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวเช่นกัน เพื่อให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มประสบความสำเร็จและมีความสุขในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนเพื่อช่วยในการพัฒนาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาให้ก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่ง เช่น อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีระดับต่ำที่สุด อาจารย์ผู้สอนอาจจะช่วยนักศึกษาในการวางแผนการเรียนโดยการแจ้งกำหนดการสอนแต่ละวิชาแก่นักศึกษาล่วงหน้า เพื่อที่นักศึกษาจะได้เตรียมตัวและอ่านหนังสือในเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้า ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าเรียนก่อนเวลา นอกจากนี้การพัฒนาระดับอุปนิสัยอื่นๆ อาจจะทำได้โดยพูดคุยกับนักศึกษาเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี มีการถามหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในห้องเรียน ให้นักศึกษาฝึกฝนจากภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติเพื่อเพิ่มประสบการณ์ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อสอบถามข้อสงสัยหรือขอคำแนะนำนอกห้องเรียน ให้คำแนะนำหรือข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาถึงการเรียนของนักศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง เป็นต้น

นอกจากนี้พบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์เพศชายและเพศหญิงมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราแตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับอุปนิสัยดังกล่าวนี้น้อยกว่าเพศหญิง ดังนั้นทางอาจารย์ผู้สอนอาจจะพิจารณาให้มีการจัดกลุ่มในการทำงานคละกันระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ทำให้เกิดการพัฒนาระดับอุปนิสัยดังกล่าว

3. ข้อเสนอแนะสำหรับทางคณะวิศวกรรมศาสตร์ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพน้อยกว่านักศึกษาในชั้น ปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ดังนั้นทางคณะวิศวกรรมศาสตร์และอาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะต้องดูแลหรือให้ คำปรึกษาแก่นักศึกษาในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีอื่นๆ ซึ่งการพัฒนาในระดับอุปนิสัย ในแต่ละอุปนิสัยนั้น อาจจะนำการประยุกต์ใช้ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสำหรับ พัฒนานักศึกษา ณ University of Alabama in Huntsville และ Florida Institute of Technology ดังที่กล่าวข้างต้นมาเป็นคำแนะนำแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาระดับอุปนิสัยต่อไป สนับสนุนให้มีการ จัดกิจกรรมหรือร่วมทำกิจกรรมระหว่างชั้นปีของนักศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้รุ่นพี่ได้พบปะ พุดคุย แลกเปลี่ยนหรือให้คำแนะนำด้านการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยแก่รุ่นน้อง

จากการศึกษายังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะ ในสังคมสูงที่สุด ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่แสดงถึงการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมนี้มีความสัมพันธ์กับอายุและชั้นปีของนักศึกษา ซึ่งระดับอุปนิสัย กลุ่มชัยชนะในสังคมมีแนวโน้มที่สูงขึ้นตามอายุและชั้นปีที่สูงขึ้น อาจจะเป็นเนื่องมาจากการเรียน วิศวกรรมศาสตร์นั้นเป็นการเรียนที่นักศึกษาต้องปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นส่วนส่งเสริม ให้นักศึกษามีกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับที่สูง และมีเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุ และชั้นปีที่สูงขึ้น เพราะมีประสบการณ์การปฏิบัติงานเป็นทีมที่มากขึ้น ดังนั้นทางคณะ วิศวกรรมศาสตร์ควรจะส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานเป็นทีมต่อไป เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามี อุปนิสัยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพที่สูงต่อไป

4. ข้อเสนอแนะสำหรับทางครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อช่วยการพัฒนา ระดับ อุปนิสัยของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่ง จากการศึกษาปัจจัยด้าน ความสัมพันธ์ในครอบครัวพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว ต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน โดยเฉพาะอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ โดย นักศึกษาที่เป็นลูกคนโตมีระดับอุปนิสัยนี้ต่ำที่สุด ดังนั้นทางครอบครัวควรจะทำให้การดูแลและ คำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาระดับอุปนิสัยที่ 3 ให้แก่ลูกคนโตเป็นพิเศษ โดยแนะนำเกี่ยวกับการ บริหารเวลา การจดบันทึกสิ่งต่างๆ และจัดตารางเรียนและกิจกรรมที่ต้องทำในแต่ละวัน เป็นต้น

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ แยกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน โดยเฉพาะอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ซึ่ง นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่มีระดับอุปนิสัยนี้ต่ำที่สุด ดังนั้นทางครอบครัวของ นักศึกษาดังกล่าวควรที่จะดูแลและกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งเป้าหมายการเรียนของตนเอง โดยพยายาม

ให้นักศึกษาคิดว่าตนเองเป็นเจ้าของแผนการเรียนและผลการเรียนของตนเอง ไม่ใช่เป็นของพ่อแม่และครอบครัว ตระหนักว่าเหตุใดจึงเลือกมาเรียนที่นี่และสาขาวิชานี้ การเรียนสาขานี้จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในชีวิตอย่างไร เพื่อที่จะได้เป็นพลังหรือแรงขับเคลื่อนให้นักศึกษาในการทุ่มเทพลังกายพลั้งใจต่อการเรียน

จากการศึกษาพบว่านักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งน้อยกว่านักศึกษาในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ดังนั้นทางครอบครัวควรจะดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมการเรียนจากโรงเรียนมาสู่มหาวิทยาลัย โครงสร้างชีวิตเดิมก็จะเปลี่ยนไป ดังนั้นทางครอบครัวควรให้คำปรึกษาในการจัดการโครงสร้างชีวิตในมหาวิทยาลัยทั้งด้านการเรียนและการทำกิจกรรม การบริหารเวลา ให้แก่นักศึกษา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ศึกษานำมาวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยนั้น ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว คือ ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งพบว่าระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพทั้ง 7 ประการแตกต่างกัน ตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ต่างกัน ยกเว้นระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างที่ไม่มีความแตกต่างกัน ตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ต่างกัน ดังนั้นอาจจะมีปัจจัยอื่นๆ มากกว่านี้ที่มีผลหรือมีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัย ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจจะพิจารณาเพิ่มปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยความสัมพันธ์ในสังคม เป็นต้น เพื่อที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ผลต่อไป